

Hồi ký về 4 năm học Đại học ngành Vật lý tại Đại học Hồng Đức (Việt Nam)

Vũ Tú

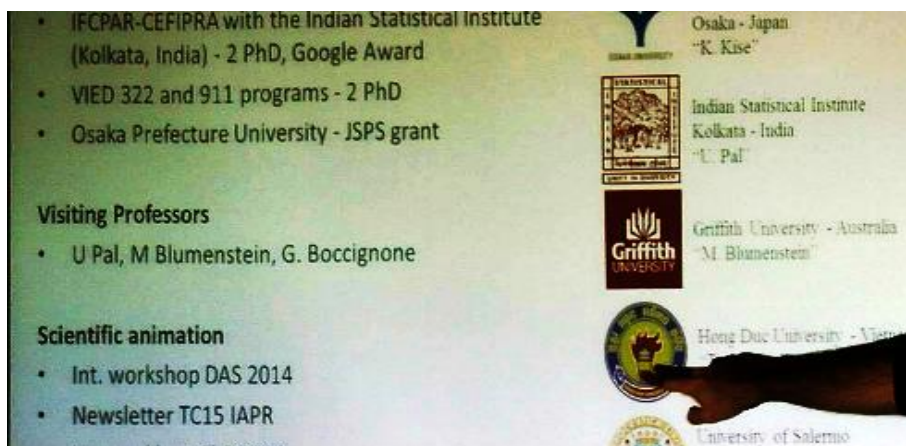
(Thủ khoa tốt nghiệp Khoá HDU'2011, Nghệ sĩ điều khắc)

Tôi đã từng học bậc Đại học ở trong nước, trải qua 2 ngành là Toán và Vật lý. Đối với ngành Toán, tôi đã đoạt 3 giải Nhất với điểm số tuyệt đối ở 3 bài thi Olympic sinh viên cấp trường là Toán Sơ cấp, Giải tích, và Đại số. (Tôi nhớ kỷ niệm hồi đó mới vào học năm 1 là mình ít tuổi nhất (sinh năm 1987) học toàn cùng các anh chị lớn tuổi hơn (sinh năm 1986 trở lên), lúc mới vào học Đại học tôi đã có ngay 2 giải Olympic cấp trường, trong đó đề thi môn Toán sơ cấp năm ấy đề vừa khó vừa dài – mình trình bày được 100%, đề đó có độ khó nên không có giải Nhì – chỉ có vài giải Ba với Khuyến khích; chị Thẩm lớp K28 SP Toán năm thứ ba quen tôi cũng khoe: “*chị thi cũng được giải Khuyến khích.*” Còn thi Olympic Toán cấp toàn quốc tôi chỉ được 2 giải Ba mà ngày ấy tôi khá nhác học.

Sau đó tôi không còn thấy mình yêu thích với ngành Toán nữa; khi ấy tôi nhận thấy ngành Toán không phù hợp với tôi, và quyết định thi lại Đại học ngành Hoá ở một trường Đại học mới, đó là trường Đại học Hồng Đức, với ý nghĩ rằng Hoá chất có nhiều trong thực tế như các ngành Sơn, dược phẩm, lốp xe, keo resin, thuốc bảo vệ thực vật... thì hiểu biết của mình sẽ có nhiều ứng dụng hơn. Tuy nhiên ngành Hoá năm ấy tuyển được ít sinh viên nên phải chuyển thành Vật lý để tiết kiệm tiền đào tạo cho nhà trường (năm ấy có bạn Phụng ớt, với cả 1 bạn Ánh có nickname *nhỏ-lanh-chanh* cũng thi đậu ngành Hoá mà chuyển sang học ngành Vật lý).

Hình ảnh Đại học Hồng Đức (Cơ sở chính) tại phường Đông Vệ, Thành phố Thanh Hoá

Hình ảnh Hong Duc University (HDU) cùng với các Đại học uy tín trên thế giới

Tôi học Vật lý ở Đại học có 4 năm ở Thanh Hoá, thuộc Bắc Trung Bộ. Lúc đi học ở đây tôi đã đi biển Sầm Sơn, di tích ở Hàm Rồng, và ngạc nhiên vì nhận ra đây là tỉnh đông dân nhiều tài nguyên với số lượng hoàng đế nhiều nhất cả nước trong lịch sử, tôi đã nghĩ về tỉnh Thanh Hoá hoàn toàn phù hợp

với tên gọi “*Miền quân vương nước Việt*”. Nếu có số phận thì tôi phải cảm ơn cuộc đời đã xếp đặt cho tôi học ở Đại học Hồng Đức (duy nhất cả nước mang niên hiệu đế vương là Lê Thánh Tông anh minh thịnh trị trong lịch sử nước ta; trường này khá có tiếng ở Thanh Hoá, đến mức có anh Giám đốc Hoàng Huy Tiến của Công ty cổ phần tư vấn xây dựng Châu Anh, vốn đã tốt nghiệp Thạc sĩ của Đại học Giao thông vận tải, và sau bao năm công tác thành đạt, do anh Tiến thích Đại học Hồng Đức quá nên đăng ký thi lại Đại học từ đầu làm Sinh viên ngành Hoá, vì anh thích làm giáo viên hơn làm Giám đốc doanh nghiệp).

Sinh viên nhà trường Đại học Hồng Đức (HDU)

Tôi rất yêu và tương thích với trường Đại học Hồng Đức trẻ trung, nhưng đang trên đường trở thành Đại học lớn, theo lộ trình vào năm 2045 sẽ lọt top 150 Đại học toàn Đông Nam Á.

Tôi tính cách trẻ trung kiêu tí tởn, đọc sách Đại học của Hoa Kỳ thấy cũng hiểu được phần lớn nên tự tin vào năng lực, có thực học. Ngay từ lúc mới vào học năm thứ nhất, ở học kỳ 1, tôi đã trúng Giải Nhất Olympic Vật lý sinh viên cấp trường (đề này do chú Nguyễn Văn Thoại ra đề tương đối khó, chú là người duy nhất của Khoa được trao tặng Huân chương lao động hạng 3). Sau năm thứ nhất, tôi là người có điểm số GPA cao nhất toàn trường (gồm cả hai cơ sở 1 và 2), điều đó làm tôi rất xúc động và tự hào. Rồi tôi cũng tham gia Mùa hè tình nguyện, và sau đó được chị Thạc sĩ Nguyễn Thị Lý (phó Bí thư Đoàn trường) biết đến và chị rất quý mến tôi, chị tự tay viết thư giới thiệu cho tôi, có dấu mộc và chữ ký của chị trong các đợt học bổng.

Một chút nhớ thời xưa đi học Đại học Hồng Đức

Tôi nhớ có phải học môn ***Dao động và Sóng*** – phần Đại cương, chú Nguyễn Văn Thoại dạy đúng nửa học kỳ rồi nghỉ hưu. Giáo trình thì học bằng tiếng Việt mà sinh viên Đại học Hồng Đức học toàn công thức không chứng minh nên khá khó hiểu; có 1 công thức khá khó trong sách không có chứng minh, chú Thoại bảo tôi: “*anh Tú lên bảng chứng minh công thức này*” – tôi lập luận một chút xong chứng minh được; chú Thoại cũng chứng minh theo một kiểu khác – xong chú bảo là tôi là người trưởng thành. Đến lúc kiểm tra giữa kỳ, thầy ra có đúng 2 đề: đề 1 và đề 2, đề 1 chỉ hơi khó – ngang với đề thi Học sinh giỏi cấp tỉnh THPT, nhưng tôi trúng vào đề 2 (hình như chú Thoại đã sắp đặt) – đó là tính tần số dao động một cơ hệ, đề này khó hơn đề 1 nhiều.

Các bạn sinh viên thì tìm rất giỏi đúng có 1 clip của một thầy giáo Thạc sĩ nào đó trên mạng đúng y chang bài đó nhưng thầy Thạc sĩ này giải sai, xong là các bạn sinh viên kia thì chép theo giống thế để nộp bài. Riêng tôi không xem clip của thầy đó nên nộp bài khác, tất cả các bạn kia thì lại ra kết quả chuẩn xác, chú Thoại giải khác tôi nhưng vẫn ra giống nhau. Rồi chú Thoại bảo: “*đề 2 là một bài từ đề thi vào Đại học Bách Khoa Hà Nội ngày xưa – năm ấy cả nước không có ai giải được bài này,*” rồi chú Thoại còn bảo: “*người giải được bài này không bình thường đâu.*”

Đấy – bài 2 mà tôi trúng thuộc loại khó lắm – cả nước không có học trò giải được, ló ngó là *đứt* luôn còn điểm A là vì nó có giá trị hiểu biết. Còn vào học Chuyên ngành thì sẽ phải trải các môn ***Vật lý thống kê, Cơ học lượng tử 1&2, Vật lý chất rắn, Từ học và Siêu dẫn, Điện động lực học, Công nghệ Nano,***... xoắn hơn nhiều các môn Đại cương. Các bạn sinh viên khác cũng chăm ngoan mà thấy

khó còn kêu oai oái – học Vật lý khó lắm, nhưng các bạn kia thông minh nhớ tốt nên qua được. Còn mình thì cũng qua được mà mình cũng thấy khó, kể ra như thế để mọi người thấy: làm gì có chuyện Bằng rôm – đào tạo không theo chuẩn (HDU đang theo hướng thành Đại học thông minh, đổi mới sáng tạo).

Mấy ngành khác của HDU cũng theo chuẩn cả, và cũng đang không ngừng mở ngành mới, tuy nhiên tôi thấy HDU nên mở những ngành AI, Bán dẫn và vi mạch, IoT và Cảm biến thông minh... cho hợp xu thế chứ toàn mở những Sự phạm Tự nhiên, Logistic... thì sinh viên ra trường hơi khó thích ứng ngay được. Khi mình vào cuộc sống không có ai nâng đỡ hết và ***còn thấy những bất công xã hội nữa***, còn sợ thất nghiệp hoặc thu nhập thấp, thế nhưng giữa có học Đại học và không học Đại học thì có học Đại học sẽ dễ thích nghi hơn với cuộc sống hiện đại vì nó mang lại lối làm việc khoa học và chuẩn xác hơn.

Tôi cũng thế, và cho dù bạn nào có học Đại học Văn Lang, Đại học Lạc Hồng, Đại học Bách khoa HCM... cũng thế hết nhưng ***tôi thấy Đại học phía Nam sinh viên tốt nghiệp ra trường dễ có được việc làm tốt hơn sinh viên ngoài Bắc***. Như trường hợp của tôi, dù là học Vật lý hay là Điêu khắc tôi vẫn làm được, đó chẳng phải là thích ứng với sự thay đổi của thị trường lao động hay sao? (có lần tôi đi xe máy qua Tuy Hoà – Phú Yên có Đại học xây dựng miền Trung – đó là Đại học ở gần biển có gió mát lộng, thì chương trình Vật lý hoặc Cơ học chắc là ngành Xây dựng cũng học nên tôi tính chuyển sang dạy học; rồi tôi rẽ vào đặt vấn đề thì thầy giáo ở đó bảo: “*nhà trường rất muốn chia sẻ với em nhưng nhà trường cũng đang thừa giáo viên Vật lý*” thế là thầy ấy bắt tay tôi tạm biệt).

Đây – cuộc sống *xoắn* như thế cơ mà, ngành nào thị trường lao động bão hoà thì khó kiếm tiền. Bởi thế, mỗi người sẽ phải tự tìm ra con đường cho riêng mình trong cuộc sống khó khăn và đầy cạnh tranh này.

Rồi theo thời gian, tôi đã tìm thấy đam mê và đã có nhiều năm chuyên nghiệp ở lĩnh vực Nghệ thuật thị giác. Đã có người nói rằng: trong ngành điêu khắc ở Việt Nam thì tôi là người có trình độ văn hoá cao nhất. Với tôi Đại học Hồng Đức là bước khởi đầu cho tôi khám phá cuộc sống đầy màu sắc, đầy thách thức xen lẫn với những điều thú vị.

Chú thích:

xoắn – theo cách gọi tếu táo của sinh viên chúng tôi ngày ấy nghĩa là khó, lắt léo...